

Meld. St. 8 (2024-2025) sendt 10. februar

Høringsinnspill til dyrevelferdsmeldingen

Akademikerforbundet tilhører hovedsammenslutningen Unio. Vi organiserer ulike profesjoner, deriblant dyrepleiere. Høringsinnspillet er i hovedsak utarbeidet av faggruppen Dyrepleierne i Akademikerforbundet (DiA).

Dyrepleierne i Akademikerforbundet (DiA) takker for muligheten til å gi innspill til dyrevelferdsmeldingen som ble fremlagt 20. desember 2024. Vi mener meldingen inneholder flere gode tiltak, men vil samtidig påpeke et betydelig forbedringspotensial, spesielt når det gjelder lovverket som regulerer dyrehelsepersonell.

Dyrepleiere er autorisert dyrehelsepersonell med en treårig høyskoleutdanning som gir omfattende kompetanse innen dyrehelse, velferd og klinisk praksis. Utdanningen inkluderer både teoretisk undervisning og praktisk erfaring, med fokus på anatomi, fysiologi, sykdomslære, anestesi, ernæring og atferd. Til tross for et økende behov for dyrepleiere, er utdanningskapasiteten i Norge begrenset, og det utdannes i dag ikke nok dyrepleiere til å dekke etterspørselen i bransjen. Dette fører til mangel på kvalifisert personell og utfordringer med å opprettholde god dyrevelferd i både smådyr- og produksjonsdyrpraksis. En styrking av utdanningskapasiteten vil være nødvendig for å sikre tilstrekkelig tilgang på kompetente dyrepleiere i årene fremover.

En av de mest fremtredende manglene i dyrevelferdsmeldingen er fraværet av revidering av dyrehelsepersonelloven. Tidligere har det blitt sendt inn konkrete forslag om endringer i denne loven, men vi registrerer at dette ikke er omtalt eller vurdert i den nye meldingen. Dette er skuffende, spesielt med tanke på lovens betydning for kvaliteten på dyrehelsearbeidet i Norge.

DiA mener det er essensielt å konkretisere dyrehelsepersonellens arbeidsoppgaver i lovverket, med et spesielt fokus på dyrepleiernes rolle. En tydeliggjøring av ansvarsområdene vil ikke bare styrke dyrevelferden, men også bidra til økt kvalitet og sikkerhet i behandlingen av dyr. Videre vil det sikre at ansvar plasseres der det hører hjemme, noe som gir bedre rettssikkerhet for dyreeiere, arbeidsgivere og dyrehelsepersonell selv.

I Sverige har man innført en ordning hvor dyrepleiere kan spesialisere seg innen ulike felt og utføre spesifikke oppgaver på ulike nivåer. Dette systemet gir klare fordeler for dyrevelferden. Ved å delegerer oppgaver basert på formell kompetanse sikrer man at komplekse veterinærmedisinske oppgaver utføres av kvalifiserte personer, samtidig som arbeidsdelingen blir tryggere og mer effektiv. Norge bør lære av denne modellen og innføre tilsvarende strukturer.

Mangelen på en slik regulering i Norge åpner for at oppgaver som krever veterinærmedisinsk kompetanse utføres av personer uten nødvendig utdanning. Dette innebærer ikke bare en risiko for dyrenes helse og sikkerhet, men også for omdømmet til hele dyrehelsebransjen. Ved å oppdatere dyrehelsepersonelloven kan vi lukke dette gapet og sikre bedre standarder i praksis.

DiA oppfordrer derfor departementet til å prioritere en snarlig revidering av dyrehelsepersonelloven, med et spesifikt fokus på å definere og regulere dyrepleiernes arbeidsoppgaver. Dette bør inkludere:

- Utarbeidelse av tydeligere arbeidsoppgaver for dyrepleiere, forankret i lovverket.
- Muligheter for spesialisering og sertifisering innen ulike felt, etter modell fra Sverige.
- Klare ansvarsforhold som sikrer at alle veterinærmedisinske oppgaver utføres av kvalifisert personell.

Vi mener at slike tiltak vil styrke dyrevelferden i Norge og bidra til økt tillit til dyrehelsebransjen. Dyrene fortjener den beste mulige behandlingen, og dette krever et moderne, oppdatert lovverk som reflekterer dagens behov og praksis.

Med vennlig hilsen,

Dyrepleierne i Akademikerforbundet